

แถลงการณ์ข้อเรียกร้อง วันสตรีสากล 8 มีนาคม 2562

โดย เครือข่ายผู้หญิง

ในวันสตรีสากล วันที่ 8 มี.ค. ของทุกปี เป็นวันที่ผู้หญิงมารวมตัวกันเพื่อรำลึกถึงพลังการต่อสู้ของผู้หญิงจนได้มาซึ่งระบบ 3 แปร ที่เป็นมาตรฐานการทำงานทั่วโลก คือ ทำงาน 8 ชั่วโมง ศึกษาหาความรู้ 8 ชั่วโมง และพักผ่อน 8 ชั่วโมง และเพื่อแสดงพลังของผู้หญิง เพื่อยืนยันถึงสิทธิในการกำหนดอนาคตของตนเอง

แม้ว่าปัจจุบันผู้หญิงได้ทำงานเป็นกำลังสำคัญอยู่ในทุกกลุ่มอาชีพ แต่บางอาชีพต้องทำงานมากกว่า 15 ชม. ได้รับค่าจ้างที่ไม่เป็นธรรมไม่เท่าเทียมผู้ชาย และงานบางประเภทของผู้หญิงยังถูกมองว่าเป็นงานที่ไม่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจต่อครอบครัว เช่น งานบ้าน งานดูแลลูกและสมาชิกในครอบครัว แต่กลับถูกมองว่าเป็นงานที่ผู้หญิงต้องทำเพราะเป็นหน้าที่ในฐานะแม่ ลูกสาว หรือภรรยา ทำให้ในความเป็นจริงผู้หญิงต้องทำงานมากกว่า 8 ชม. ไม่มีเวลาพักผ่อนและศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตัวเอง ซึ่งสะท้อนว่าระบบมาตรฐาน 3 แปรนั้นยังไม่เกิดขึ้นจริง และก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพร่างกาย จิตใจ สร้างความไม่มั่นคงและปลอดภัยของผู้หญิงทำงาน ผู้หญิงที่เป็นแม่ ลูกสาว ภรรยา และสมาชิกในครอบครัว

นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของผู้หญิงทุกกลุ่มยังถูกละเลยจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับชุมชน จนถึงระดับประเทศ เมื่อผู้หญิงที่ลุกขึ้นมาใช้สิทธิในการปกป้องตนเองและชุมชนในการจัดการฐานทรัพยากร สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา พวกเขาไม่เพียงการถูกกีดกันจากการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องดังกล่าว แต่ยังคงถูกคุกคามและถูกฟ้องร้องดำเนินคดีทางกฎหมาย การเลือกปฏิบัติต่อการจ้าง งานผู้หญิงที่อยู่ร่วมกับเอชไอวี ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้หญิงพิการยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานทั้งด้านกายภาพและระบบต่างที่เอื้อต่อความพิการและความปลอดภัยในการเข้า ถึงและการเคารพสิทธิต่อเนื้อตัวร่างกายของตนเองของผู้หญิงนั้นยังไม่เกิดการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

ดังนั้น ในโอกาสวันสตรีสากล 2562 เครือข่ายผู้หญิงจึงขอขึ้นข้อเรียกร้อง ดังต่อไปนี้

- 1. รัฐต้องดำเนินการรัฐสวัสดิการ โดยจัดเงินอุดหนุนเด็กทุกคน ตั้งแต่ 0-18 ปี

2. รัฐต้องหยุดการเลือกปฏิบัติ โดยขจัดอุปสรรคทั้งเชิงกายภาพและเชิงระบบ สร้างการเข้าถึงของผู้หญิงพิการในทุก ๆ มิติ โดยเฉพาะการส่งเสริมด้านการศึกษาในระดับสูงสุด
3. รัฐต้องหยุดการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงอยู่ร่วมกับเอชไอวี
4. รัฐต้องบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดในการลงโทษต่อนายจ้างที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายแรงงาน โดยเฉพาะการได้รับค่าจ้างอย่างเท่าเทียมของลูกจ้างหญิงและชาย
5. รัฐบาลต้องยกเลิกกฎหมาย พ.ร.บ.ปราบปรามการค้าประเวณี
6. รัฐต้องคุ้มครองผู้หญิงนักต่อสู้ด้านสิทธิมนุษยชนทุกคน
7. รัฐต้องกำหนดให้ผู้หญิงสามารถยุติการตั้งครรภ์ได้อย่างปลอดภัยในทุกกรณี
8. รัฐต้องกำหนดให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายต่างๆ ในทุกระดับอย่างน้อยร้อยละ 50